Nr 41 zawiera wyłącznie Dział Lotnictwa Cywilnego.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XIX. Warszawa, 1 października 1937 r. Nr 42.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

376.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 września 1937 r. o utworzeniu oddziałów ruchu drogowego w wydziałach komunikacyjno-budowlanych niektórych Urzędów wojewódzkich.

Powołując się na postanowienie rozdziału VI zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1933 r. w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno-budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 79), (przedruk w Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr 10 dz. III str. 256 z 1933 r.), zarządzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych co następuje:

W Urzędach Wojewódzkich Warszawskim, Łódzkim, Kieleckim, Pomorskim, Poznańskim, Krakowskim i Lwowskim należy w wydziałach komunikacyjno-budowlanych utworzyć z dniem 1 października 1937 r., oddziały ruchu drogowego, z następującym zakresem działania:

1) sprawy pojazdów mechanicznych:

a) badanie techniczne pojazdów mechanicznych i ich rejestracja,

b) ewidencja pojazdów mechanicznych,

c) nadzór nad samochodami państwowymi;

2) sprawy kierowców pojazdów mechanicznych:

a) nadzór nad egzaminowaniem kierowców pojazdów mechanicznych,

b) wydawanie im pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych,

c) ewidencja kierowców;

3) sprawy przewozów zarobkowych:

a) koncesjonowanie przewozów zarobkowych pojazdami mechanicznymi poza

obszarem jednej gminy i nadzór nad wykonywaniem tych przewozów,

b) sprawy koncesji na zarobkowy przewóz osób w obrębie gminy miejskiej,

4) sprawy Państwowego Funduszu Drogowego:

a) wymiar opłat na Państwowy Fundusz Drogowy,

b) nadzór nad wymiarem i poborem opłat za pojazdy konne zarobkowe, reklamy i benzol,

c) premiowanie pojazdów mechanicznych;

5) sprawy kontroli ruchu drogowego:

a) wydawanie przepisów lokalnych o ruchu,

b) nadzór nad ruchem na drogach publicznych,

c) nadzór nad stanem znaków drogowych;

6) sprawy turystyki:

7) orzecznictwo w sprawach, o których mowa w pktach 1) — 6).

Nr P. 5-172/24/37.

377.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 września 1937 r. o komisarzach impregnacyjnych Kolei Państwowych przy prywatnych nasycalniach materiałów drzewnych, pracujących dla potrzeb P. K. P.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

(1) W Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych, w okręgach których znajdują się nasycalnie prywatne materiałów drzewnych, pracujące w znacznym zakresie dla potrzeb przedsiębiorswt „Polskie Koleje Państwowe", mogą być ustanowieni, na podstawie decyzji Ministra Komunikacji, komisarze impregnacyjni Kolei Państwowych dla dozoru nad nasycaniem materiałów drzewnych dla P. K. P., oraz dla związanych z tym czynności administracyjnych.

(2) Komisarzy impregnacyjnych wyznacza Dyrektor Kolei Państwowych w porozumieniu z Naczelnikiem Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

(3) Szczegółowy zakres czynności komisarzy impregnacyjnych określa załączona instrukcja.

§ 2.

(1) Komisarz impregnacyjny:

1) podlega osobiście bezpośrednio naczelnikowi służby drogowej w Dyrekcji, w sprawach administracyjnych — właściwym rzeczowo organom Dyrekcji, a w sprawach techniki nasycania — bezpośrednio Naczelnikowi Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.;

2) jest bezpośrednim zwierzchnikiem przydanych mu do pomocy pracowników (§ 3) i ma w stosunku do nich kompetencje takie, jakie ma zawiadowca wykonawczej jednostki służbowej w stosunku do podwładnych mu pracowników;

3) sprawuje swoje obowiązki służbowe zgodnie z przepisami oraz zarządzeniami i wskazówkami służbowymi zwierzchników;

4) jest rachunkozdawcą w zakresie swoich czynności i wykonywa w tym charakterze czynności takie, jak naczelnik oddziału drogowego;

5) porozumiewa się, w swoim zakresie działania, bezpośrednio z Dyrekcjami Okręgowymi Kolei Państwowych, z Centralnym Laboratorium Badawczym P. K. P i z zarządem nasycalni, przy której jest ustanowiony.

6) w sprawach pilnych, związanych z gospodarką podkładową, ma przesyłać, na wyraźne polecenie Ministerstwa Komunikacji, raporty i dane cyfrowe bezpośrednio do Departamentu Utrzymania i Budowy Kolei Ministerstwa;

7) jest odpowiedzialny zarówno za swoją osobistą działalność służbową, jak i za działalność służbową przydanych mu do pomocy pracowników.

(2) Komisarza impregnacyjnego zastępuje w razie jego nieobecności na służbie, pracownik wyznaczony w tym celu przez Dyrektora Kolei Państwowych.

§ 3.

(1) Komisarzowi impregnacyjnemu przydaje się do pomocy potrzebny personel pomocniczy (rachmistrza, kancelistę i placowego).

(2) W okresie wzmożonej pracy nasycalni (na 2 lub 3 zmiany), Dyrektor Kolei Państwowych może przydać Komisarzowi dodatkowych pracowników.

§ 4.

W czasie, w którym nasycalnia jest nieczynna lub nie zajmuje się nasycaniem materiałów drzewnych dla P. K. P., komisarz impre-

gnacyjny, i przydany mu do pomocy personel, pełnią czynności, wskazane przez naczelnika służby drogowej. W tym czasie personel, przydany komisarzowi impregnacyjnemu może być podporządkowany miejscowemu oddziałowi drogowemu Kolei Państwowych.

§ 5.

W nasycalniach prywatnych, pracujących dla P. K. P., w których nie ustanowiono komisarzy impregnacyjnych, dozór nad nasycaniem materiałów drzewnych dla P. K. P. sprawuje właściwy terytorialnie oddział drogowy Kolei Państwowych, będąc w zakresie gospodarki podkładowej podporządkowany Dyrekcji, a w zakresie techniki nasycania Naczelnikowi Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 7.

Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia ustanawia się komisarzy impregnacyjnych:

1) przy nasycalni prywatnej Polskich Zakładów Impregnacyjnych w Mińsku Mazowieckim,

2) przy nasycalni prywatnej „Polskich Zakładów Impregnacyjnych" w Mołodecznie,

3) przy nasycalni prywatnej „Polskich Zakładów Impregnacyjnych" w Zadwórzu,

4) przy nasycalni prywatnej „Związku Koksowni" w Solcu Kujawskim.

Nr P. 5-134/29/37.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 września 1937 r. Nr P. 5-134/23/37.

Instrukcja dla komisarzy impregnacyjnych Kolei Państwowych przy prywatnych nasycalniach materiałów drzewnych pracujących dla potrzeb P. K. P.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Do obowiązków komisarza należy:

1) przestrzeganie, aby wszystkie przepisy i instrukcje, dotyczące nasycania, były ściśle wykonywane;

2) pilnowanie, ażeby w składach nasycalni był zawsze dostateczny zapas materiałów drzewnych, zabezpieczający ciągłość pracy nasycalni, jednocześnie zaś ażeby ilość materiałów nie przekraczała pojemności składu i nie była wyższa od kontyngentów umownych;

3) przestrzeganie, ażeby przedsiębrano w czasie właściwym środki zapobiegawcze przeciwko zagrzybieniu materiałów surowych przeznaczonych do nasycania;

4) baczenie, ażeby dostarczane do nasycalnia materiały impregnicyjne jak również i sama impregnacja odpowiadały ustalonym warunkom technicznym;

5) przestrzeganie, aby materiał nasycony rozesłano we właściwym czasie tak, aby nie zajmował bez potrzeby placów nasycalni;

6) przedstawianie D. O. K. P. względnie Ministerstwu Komunikacji w ustalonych terminach wszelkich sprawozdań rachunkowych i zestawień o ruchu drewna w zakładzie impregnacyjnym;

7) niezwłoczne komunikowanie D. O. K. P. o wszystkich zauważonych uchybieniach lub o nieprzestrzeganiu umowy przez firmę.

§ 2.

Komisarzowi służy prawo wystawiania kwitów przesyłkowych na przewóz ładunków gospodarczych na podstawie istniejących przepisów, na drukach P. K. P. Ser. H. N. 150.

II. Przyjmowanie, wyładunek i magazynowanie materiałów drzewnych surowych.

§ 3.

(1) Wszystkie materiały drzewne, nadesłane do nasycalni, powinny być przed wyładunkiem z wagonu sprawdzone przez komisarza z udziałem pracownika miejscowej ekspedycji towarowej (stacji) co do ilości, typu, wymiarów, rodzaju drewna oraz obecności znaków z odbioru jakościowego.

(2) Sprawdzenie materiałów odbywa się po podstawieniu wagonów na tory nasycalni. Rozstawianie wagonów na torach nasycalni uskutecznia stacja według wskazówek komisarza. Jeżeli powstają trudności co do sprawdzenia materiałów w wagonach, to czynność tę po wzajemnym uzgodnieniu przez osoby wskazane w ust. (1) można wykonać po wyładunku materiałów z wagonów.

§ 4.

W przypadku ujawnienia rozbieżności co do ilości, typu, wymiarów albo rodzaju nadesła-

nych materiałów z danymi oznaczonymi w dokumentach przewozowych, sporządza się protokół handlowy z wyszczególnieniem rozbieżności.

§ 5.

(1) O przybyciu materiałów nieposegregowanych według typów, nienależycie oczyszczonych z kory i łyka, jak również nie odpowiadających normalnym technicznym warunkom powinien być sporządzony odpowiedni protokół, ze wskazaniem rodzaju i ilości braków, numerów wagonów i stacji nadawczej, jako też cech komisji odbiorczej.

(2) Materiały, o których wyżej mowa powinny być składane oddzielnie od materiałów przeznaczonych do nasycania.

§ 6.

Materiały drzewne powinny być po wyładowaniu ułożone w stosy, zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi na dostawę normalnotorowych podkładów, podrozjezdnic i mostownic.

§ 7.

(1) Materiały powinny być wyładowane w przepisowych terminach, tak aby można było uniknąć przestoju wagonów.

(2) Czas podstawiania wagonów pod wyładunek na tory nasycalni oraz czas ukończenia wyładunku powinien być zanotowany przez komisarza we właściwych wykazach stacji.

(3) Materiały drzewne nadesłane do nasycalni, zapisuje się do „Księgi przybycia materiałów" ze wskazaniem daty przybycia, Nr dokumentów przewozowych, stacji nadawczej, nadawcy, Nr wagonu oraz z wymienieniem rodzaju materiałów, Nr placu na którym są wyładowane, Nr Nr protokółów odbiorczych, a także braków lub niedokładności w przesyłkach.

(4) „Księga przybycia" służy do sprawdzenia specyfikacji nadawców i do „zaprzychodowania" materiałów w książce magazynowej. Otrzymanie materiałów potwierdza się podpisem komisarza nasycalni na dokumentach przewozowych.

(5) W przypadkach nadesłania do nasycalni materiałów drzewnych jeszcze nieprzyjętych sprawdza się je i zapisuje w księdze przybycia; po przyjęciu przez komisję materiałów tych na placach nasycalni, zapisuje się je również do książki magazynowej, „zbrakowane" zaś zwraca się dostawcom, którzy powinni zabrać je z placu w terminie, jaki przewidziany jest we wspomnianych wyżej warunkach technicznych na dostawę podkładów.

§ 8.

(1) Po „zaprzychodowaniu" materiałów w księdze magazynowej komisarz przekazuje je na podstawie protokółów zdawczo-odbiorczych firmie do nasycania.

(2) Materiały nieprzyjęte przez firmę do nasycania powinny być zbadane powtórnie przez komisję w składzie podanym w § 22 niniejszej instrukcji. O postanowieniach tej komisji komisarz niezwłocznie zawiadamia D. O. K. P.

(3) Materały nie przyjęte do nasycania powinny być złożone na składzie w oddzielnych stosach.

§ 9.

Komisarz nasycalni powinien pilnować, aby materiały drzewne, przekazane firmie, były niezwłocznie ubezpieczone od pożaru.

III. Rozsyłanie materiałów nasyconych.

§ 10.

(1) Rozsyłanie z nasycalni materiałów drzewnych nasyconych do poszczególnych miejsc pracy odbywa się na podstawie zleceń, wydawanych przez D. O. K. P., a w wypadkach nagłych bezpośrednio przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) O każdej wysłanej partii komisarz powiadamia kartogramem odbiorcę, ze wskazaniem dokąd, ile i jakich materiałów zostało wysłanych. Odpis kartogramu przesyła komisarz Dyrekcji.

§ 11.

Dla ścisłego wykonania planów wysyłki materiałów nasyconych powinna być prowadzona księga wysyłki, która zawiera następujące rubryki: ilość i rodzaj wysłanych materiałów, datę wysłania, stację „docelową", miejsce rozładunku, tytuł służbowy odbiorcy, Nr Nr dokumentów przewozowych i Nr Nr wagonów.

§ 12.

Przy naładunku materiałów nasyconych powinny być przestrzegane następujące warunki:

1) naładunek musi być ukończony w terminie przepisowym,

2) powinna być wykorzystana siła nośna wagonów,

3) do poszczególnych wagonów można ładować materiały tylko jednego typu i gatunku drzewa; w razie konieczności odstąpienia od tej zasady osobne typy lub gatunki powinny być układane w wagonach w oddzielnych stosach.

§ 13.

(1) Czas podstawiania wagonów pod naładunek i czas ukończenia naładunku powinien być zanotowany przez komisarza w wykazach zdawczo-odbiorczych stacyj.

(2) Po ukończeniu naładunku komisarz oblicza w wagonach wspólnie z pracownikiem ekspedycji towarowej (stacji) ilość załadowanych materiałów poszczególnych typów i wymiarów. Na podstawie tego obliczenia sporządza się kwity przesyłkowe.

IV. Roboty przygotowawcze przed nasyceniem materiałów.

§ 14.

(1) Do nasycania może być użyty tylko materiał drzewny zdrowy, należycie przeschnięty, oraz oczyszczony z kory i łyka.

(2) Stopień przeschnięcia określa się na podstawie instrukcji, wydanej przez Naczelnika Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

§ 15.

(1) Podkłady przeznaczone do ułożenia w torach, gdzie leżą podkładki płaskie, podlegają uprzedniemu zaciosaniu na szerokość podkładek z pochyłością 1/20 ku osi toru. Zaciosy należy robić symetrycznie do środka podkładu.

(2) Otwory w podkładach, w razie potrzeby ich wykonania, należy wiercić przed nasyceniem.

V. Nasycanie materiałów drzewnych.

§ 16.

(1) Nasycanie materiałów drzewnych uskutecznia się na podstawie umowy zawartej z właściwą firmą.

(2) Warunki, którym mają odpowiadać impregnaty i sposób nasycania winny być podane w warunkach technicznych, dołączonych do umowy.

(3) W razie wątpliwości co do interpretacji warunków technicznych lub samej umowy komisarz zwraca się o wyjaśnienie do tego urzędu kolejowego, który umowę zawierał.

§ 17.

(1) Komisarz nasycalni obowiązany jest sprawdzać jakość materiałów, przeznaczonych do impregnacji drogą bezpośredniego badania analitycznego w myśl odpowiednich instrukcji. Wyniki tych sprawdzań powinny być zapisywane do specjalnej księgi. Jeżeli posiadane przez komisarza środki okażą się niedostateczne dla dokonania sprawdzenia, to powinien on próbki materiałów przesłać do Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

§ 18.

Dla technicznej kontroli nasycania podkładów w nasycalni prowadzi firma specjalną księgę według ustalonego wzoru. W księdze tej zapisuje się typ podkładów lub innych materiałów drzewnych, ich ilości, zwyżkę wagi wskutek pochłonięcia impregnatów w każdej partii wydobytej z cylindra, przeciętny przyrost przypadający na jeden podkład w kilogramach, datę rozpoczęcia i końca każdej operacji, oraz wskazówki manometryczne i wakumetryczne. Zapisy w tej księdze są codziennie stwierdzane porpisem komisarza.

VI. Przechowywanie i cechowanie materiałów drzewnych nasyconych.

§ 19.

(1) Materiały drzewne układa się zaraz po nasyceniu na placach nasycalni w przepisowe stosy. Na każdym stosie należy oznaczyć Nr operacji.

(2) Materiały nasycone powinny być przechowywane na placach nasycalni do czasu naturalnego przeschnięcia. W przypadkach wysyłania materiałów nieprzeschniętych do miejsc przeznaczenia, należy w fakturach, przysyłanych odbiorcom, wsakzywać, kiedy można będzie materiałów tych używać do robót.

§ 20.

Podkłady nasycone z wyświdrowanymi w nich otworami powinni być układane otworami na dół i tak, aby otwory nie były przykryte przez leżące niżej podkłady.

§ 21.

Wszystkie materiały drzewne przed nasyceniem winny być ocechowane za pomocą wbijania w nie cechówek ustalonego wzoru. Cecha powinna być umocowaną w środku podkładu.

VII. Odbiór materiałów drzewnych nasyconych.

§ 22.

(1) Odbiór materiałów drzewnych nasyconych odbywa się w miarę potrzeby przez komisję, w skład której wchodzi: komisarz impregnicyjny i delegat Dyrekcji. O dniu odbioru należy zawczasu powiadomić Okręgową Izbę Kontroli Państwa, Centralne Laboratorium Badawcze P. K. P. i firmę.

(2) Komisje odbiorcze zwołuje komisarz jako przewodniczący.

(3) Za podstawę do odbioru jakościowego nasyconych materiałów bierze się wyniki pochłonięcia po każdej operacji na podstawie księgi, o której była mowa w § 18 niniejszej instrukcji, oraz badanie przesycenia bieli drzewa zgodnie z wydanymi w tym względzie przepisami.

378.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 sierpnia 1937 r. w sprawie rozszerzenia kompetencji Naczelnika Oddziału Budowy Dworca Głównego Kolejowego w Warszawie.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie

Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W § 4 ust. (2) Regulaminu Oddziału Budowy Dworca Głównego Kolejowego w Warszawie, stanowiącego załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18 listopada 1936 r. o utworzeniu w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie Działu i Oddziału Budowy Dworca Kolejowego w Warszawie (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. Nr 61, poz. 307) po pkt. 5) dodaje się nowy pkt. 6) o brzmieniu następującym:

„w granicach ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji norm wynagrodzenia oraz przydzielonych etatów i kredytów Funduszu Inwestycyjnego prawo przyjmowania do służby pracowników umysłowych na podstawie umowy o pracę na okres próbny, nieprzekraczający trzech miesięcy, oraz pracowników fizycznie pracujących (robotników) na podstawie umowy o pracę, jak również prawo zwalniania ze służby pracowników, przyjętych na zasadzie tej kompetencji".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 5. 137/4/37.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY

379.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 września 1937 r. w sprawie zamówień zastępczych dla Stoczni Gdańskiej (Międzynarodowego Tow. Budowy Okrętów i Maszyn w Gdańsku).

I. Rząd Polski wydał zobowiązanie Międzynarodowemu Towarzystwu Budowy Okrętów i Maszyn w Gdańsku (The International Shipbuilding and Engineering Co Ltd., Danzig) dla udzielenia na określoną kwotę globalną zamówień zastępczych na wykonanie lub naprawę urządzeń i przedmiotów, wchodzących w zakres produkcji Towarzystwa.

II. Do zamówień zastępczych zaliczane są:

a) zamówienia wydane Towarzystwu bezpośrednio przez Skarb Państwa, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe, związki samorządowe, przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, przedsiębiorstwa subsydiowane przez Skarb Państwa, przedsiębiorstwa, w których Skarb Państwa ma udział oraz przez koncesjonariuszów państwowych — w całkowitej wysokości sum wydanego zamówienia;

b) Zamówienia na roboty i dostawy dla Skarbu Państwa oraz instytucyj, przedsiębiorstw i Koncesionariuszów wymienionych w punkcie II a, wydane Towarzystwu przez przedsiębiorców prywatnych, którym powierzono te dostawy i roboty — w całkowitej wysokości sumy wydanego zamówienia,

c) Zamówienia na roboty i dostawy, wymienione w poprzedzających punktach a) i b), wydane innym firmom, na których wykonanie Towarzystwo, pomimo wezwania, nie stanęło do przetargu, lub których wykonania odmówiło podjąć się — w całkowitej wysokości sumy wydanego zamówienia;

d) Zamówienia, które, na skutek przyczynienia się Rządu Polskiego lub jego instytucyj będą dane Towarzystwu przez inne przedsiębiorstwa lub osoby prywatne — w wysokości 20% sumy wydanego zamówienia.

III. Wobec powyższego należy:

a) Wzywać Towarzystwo do przetargów na wszelkie dostawy i roboty, wchodzące w zakres produkcji Towarzystwa, na równi z innymi krajowymi zakładami przemysłowymi i przydzielać mu dostawy w zakresie posiadanej kompetencji co do sumy zakupu w przypadkach gdy oferta Towarzystwa złożona do przetargu będzie korzystniejszą od ofert konkurencji.

b) W umowach zawieranych w przypadkach podanych w punktach II-b, c, d zastrzegać, że dostawy i roboty wykonane przez Towarzystwo mają być zaliczone na poczet zamówień zastępczych.

IV. Na dzień 1 lutego, 1 maja, 1 sierpnia i 1 listopada k. r. wszystkie urzędy podległe Ministerstwu Komunikacji powinny przedstawiać Departamentowi Mechanicznemu i Zasobów Kolejowych dane o zamówieniach wydanych Towarzystwu w ubiegłym kwartale kalendarzowym w przypadkach wymienionych w punktach II-a, b, d, oraz o przetargach wymienionych w punkcie II c.

Powyższe dane należy przedstawiać na wykazach, według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

Wykazy należy sporządzać przejrzyście pismem maszynowym. Jeżeli w kwartale sprawozdawczym zamówień zastępczych i odmowy Towarzystwa uczestniczenia w przetargach nie było, należy o tym, również zawiadamiać Departament w powyższych terminach.

V. Do wykonania zamówień zastępczych Towarzystwo zobowiązało się zakupywać w pierwszym rzędzie materiały polskiej produkcji. Wobec tego w zamówieniach dla Towarzystwa należy zastrzegać użycie materiałów pochodzenia polskiego.

VI. Ze względu na kary konwencjonalne jakie będzie zmuszony ponieść Skarb Państwa w razie nie osiągnięcia określonego kontygentu zamówień, **rejestracja zamówień i przetargów powinna być prowadzona dokładnie i systematycznie.**

VII. Zarządzenie niniejsze jest ważne aż do odwołania i unieważnia poprzednie zarządzenia, a mianowicie: Nr MZ. X. 932/17 z dn. 19/X-36 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 58, poz. 290), Nr VI. 18255/21/28 z dn. 18/12—1928 r., Nr VI. 2.8222/30 z dnia 25/VI-30 r., Nr VI. 2. 17062/30 z dn. 11/12-30 r., Nr VI. 2. 7134/31 z dn. 28/V-31 r. i Nr MZ. VII. 213. 1 z dn. 19/I-1934 r.

Nr MZ. X. 932/152.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dn. 8.IX. 1937 r. Nr MZ. X. 932/152.

Wykaz zamówień zastępczych udzielonych Stoczni Gdańskiej, oraz przetargów do których Stocznia Gdańska nie stanęła.

Pozycja	Urząd zamawiający	Przedmiot oferty lub zamówienia ze wskazaniem ilości, oraz zasadniczych danych lub wymiarów określających zamówienia	Data i numer (znak)			Wartość zamówienia wydanego Stoczni Gdańskiej	W razie niestawienia się do przetargu lub odmowy złożenia oferty			U w a g i:
			wezwanie do przetargu	oferty Stoczni Gdańskiej	zamówienia wydanego Stoczni Gdańskiej		nazwa firmy której ofertę przyjęto	suma wydanego zamówienia	przyczyna odmowy złożenia ofert przez St. Gdańską	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

U W A G A: w przypadkach odmowy złożenia oferty przez Stocznię Gdańską należy dołączać odpis pisma Stoczni.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 40.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 93398. 1.X.37. 8400.